

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Styczeń 2010 r.

24.01.2010 r.

Rok II nr 3

Przed Wielkim Postem ...

Tak wiele już powiedziano na temat miłości. Osluchaliśmy się i nawet czujemy, ale co ona właściwie oznacza np. względem nas samych? Może warto w kontekście zbliżającego się powoli postu trochę przyjrzyć się, na czym polega **miłość samego siebie**.

Otóż miłość samego siebie odróżniamy od miłości własnej, skoncentrowanej wyłącznie i egoistycznie na własnej osobie. Właśnie tę pierwszą obejmuje przykazanie Chrystusowe jako wyznacznik miłości ku bliźnim; jest ona zatem pozytywna i moralnie w pełni uzasadniona! Taka miłość samego siebie obejmuje szczególnie dwie sfery w człowieku: psychiczną i cielesną. Popatrzmy, co na ten temat mówi Pismo św. i jakie **obowiązki katolickie**, wynikające oczywiście z nauczania chrześcijańskiego, właściwie nas dotyczą?

Równowaga psychiczna

Na wszystko w życiu jest odpowiedni czas i należy go dobrze wykorzystać:

„Jest czas rodzenia i czas umierania... Poznałem, że dla niego (człowieka) nic lepszego niż cieszyć się i o to dbać, by szczęścia zaznać w swym życiu. Bo też że człowiek

je i pije, i cieszy się szczęściem przy całym swym trudzie – to wszystko dar Boży” / Koh 3,2. 12 – 13 /.

Należy, zatem: Przygotować się przez obecne życie do szczęśliwej wieczności, czynić to przez należyte spożytkowanie czasu pozostającego do dyspozycji na ziemi. Dzielić swój czas między podstawowe za-

jęcia: modlitwę i pracę (ora et labora), odpoczynek i rozrywkę, potrzebne do zachowania energii działania. Po spełnieniu zadań bieżących w każdym dniu pozostawić sobie dość czasu dla pogłębienia swojej wiary i mądrościoraz

dopełnienie własnej formacji kulturowej. Mieć nadto wystarczająco dużo czasu dla swojej rodziny, swoich przyjaciół i innych ludzi, aby nie wymawiać się brakiem go i zagonieniem. Tworzyć sobie i możliwie zachowywać sensowny plan zajęć na rok, miesiąc, tydzień i dzień. Traktować go ramowo, a nie jako pęta nałożone bez odwołania; w ten sposób przy wprowadzonym porządku życia zachować elastyczność wewnętrzną dla oddania się sprawom nagłym, wymaganym przez miłość ku Bogu i ludziom.

dokończenie na str. 2

dokończenie ze str. 1

Przed Wielkim Postem ...

Życie i zdrowie cielesne człowieka

„Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz (każdy) je żywi i pielęgnuje” (Ef 5, 29).

Należy, zatem: Dziękować Bogu za dar życia i dobrze z niego korzystać, aby złożyć właściwy rachunek w dzień sądu po śmierci. Podporządkować swoje ciało i siły wyższemu celom. Aby to osiągnąć, rozumnie się troszczyć o ciało, utrzymując je w zdrowiu i sprawności do wysiłków. Zgodnie z różnymi potrzebami i słabościami właściwymi danemu okresowi życia starać się o wzmacnianie ciała, o jego pielęgnowanie i dobre funkcjonowanie. W tym celu trzeba spać dostatecznie długo i rezygnować, dlatego nawet z pewnych atrakcji (np. kryminalnych filmów nocnych). Dbać o zdrowie przez umiarkowane i racjonalne jedzenie, ewentualnie stosując się do wskazań dietetycznych. Zaprawiać się do sprostania surowości życia przez rozumne ograniczenie jedzenia i picia, a także korzystania ze zbyt wy-

godnych mebli wyścielanych itp. uprawiać zdrowy i rozumny sport; wykorzystywać go jako szkołę charakteru i możliwość dobrego odpoczynku, nie czyniąc z niego jedynie rozrywki przesadnej i jednostronnej. Stosować rodzaj sportu dostosowany do wieku i możliwości fizycznych, by nie szkodzić sobie przez zbyt wysiłek, który może stać się namiętnością. Unikać nieokreślonych form kibicowania. Zachować się godnie w czasie choroby czy operacji; znosić ból bez jęczenia i nie stawiać się nieznośnym dla innych. Spełniać posłuszenie i bez kaprysów polecenia lekarza. Być zawsze przygotowanym na niespodziewaną śmierć, pamiętając o niej podczas codziennej modlitwy wieczornej albo przy spowiedzi szczególnie rekolekcyjnej. Stawiać zagadnienie swojej śmierci bez oporów i lęku, ufając w miłosierdzie Boże i ciesząc się nawet perspektywą przyszłego szczęścia w świecie błogostawionych, gdzie nie będzie już zła, smutku i łez.

Ks.Proboszcz

Spróbuj to przemyśleć

Wysiłek się opłaca

Franek mieszkał w podgórskiej okolicy. Na Mikołaja dostał rower w prezencie. Cieszył się bardzo, że na wiosnę będzie mógł wiele jeździć.

Kiedy zniknęły ostatnie śniegi i zrobiło

Jego mięśnie były silne i wytrzymałe.

Podczas wakacji przyjechał do Franka jego kuzyn Jacek. Obaj wybrali się na rowerową wycieczkę. Po krótkiej jeździe Jacek zwrócił się do Franka: „*Ja nie mogę*

się ciepło, Franek wyszedł po raz pierwszy ze swoim rowerem na drogę. Szybko nauczył się jeździć: tam gdzie odcinek drogi był płaski, tam było łatwo, tam gdzie trzeba było jechać pod górę, tam zaczynały się problemy. Franek zsiadał z roweru i szedł. Kiedyś jednak się zdenerwował i powiedział: „Nie! Muszę silniej naciskać pedały! Muszę mieć silniejsze nogi!” I Franek zaczął trenować. Po pewnym czasie – a trenował solidnie – żadna górka nie sprawiała Frankowi większych trudności.

dalej jechać! Ja już nie mam więcej sił! Te góry są straszne!” Franek pomyślał: „*A więc mój wysiłek się opłacał i przynosi owoce*”.

„*Podziwiam cię, Franek, ty wcale nie jesteś jeszcze zmęczony*” – powiedział Jacek. Nie wiedział on jednak, ile wysiłku i samozaparcia kosztowało Franka to, aby on mógł mu w tej chwili wyrazić taką pochwałę.

Ks.Proboszcz

Z dziedzictwa Jana Pawła II

Jan Paweł II o pokucie

Zbliża się czas Wielkiego Postu więc chciałbym ten artykuł poświęcić nauce Jana Pawła II o pokucie i oczywiście o nawróceniu.

Współczesna teologia opiera naukę o pokucie na danych biblijnych. Rozwija ją w teologii moralnej, w teologii duchowości oraz w teologii pastoralnej. Te refleksje są oparte na myśli Jana Pawła II, która zawiera całe bogactwo biblijne idei pokuty i nawrócenia oraz wyznacza kierunek współczesnej myśli teologicznej i praktyce duchowo - religijnej.

Jan Paweł II uczy, że:

...pokuta w chrześcijańskim słowniku teologicznym i duchowym oznacza ascezę, to jest konkretny i codzienny wysiłek człowieka wspartego łaską Bożą, aby stracić swe życie dla Chrystusa, co jest jedynym sposobem, by je uzyskać; aby porzucić dawnego człowieka i przyoblec człowieka nowego; aby przewyciężyć w sobie to, co cielesne, by zwyciężyło to, co jest duchowe; aby nieustannie wznosić się od rzeczy, które są na ziemi, do tych, które są w górze, gdzie przebywa Chrystus. Pokuta jest zatem nawróceniem, które przechodzi z serca do czynów, a więc do całego chrześcijańskiego życia.

Papież pojmuje pokutę jako działanie ludzkie, poprzez które dokonuje się w człowieku przemiana osobowa.. Prowadzi ona do odnowienia człowieczeństwa. Nie może odbyć się bez uwolnienia z obciążenia grzechem i bez nawrócenia, czyli powrotu do Boga.

Przemiana jest owocem współpracy człowieka z Bogiem. Odbywa się w dialogu, w którym Bóg obdarza łaską oczyszczającą z grzechu i jego skutków. Człowiek zaś ofiaruje Bogu swoje życie, wolę i czyny, realizując w ten sposób powołanie do współpracy z Bogiem, uwzględniając Boże zasady panowania nad światem i jego przemiany w kierunku coraz większego dobra. Człowiek jest stworzeniem Bożym. Jest zatem zależny od Boga w trzech wymiarach: 1) Bóg dał człowiekowi istnienie, stwarzając, czyli powołując do istnienia z nicości. 2) Człowiek został powołany do współpracy z Bogiem. Otrzymał dary osobowe, które wskazują na podobieństwo do Boga, umożliwiając kreatywność, czyli działanie w świecie podobne do stwórczego. Jest odpowiedzialny przed Bogiem za wykonanie zadania „panowania nad światem”. 3) Współpraca człowieka z Bogiem wiąże się z przestrzeganiem

Bożego prawa, wyznaczającego zasady panowania nad światem i godnego życia człowieka.

Początek grzechu znajduje się w woli ludzkiej, która sprawia w człowieku decyzję czynienia inaczej, niż chce Bóg. Warunkiem właściwej pokuty jest „nawrócenie serca”, to znaczy duchowa przemiana w kierunku akceptacji rzeczywistości Boskiej. „Nawrócenie” jest więc powrotem do Boga. Wyraża się w podjęciu wysiłków moralnych, czyli działań zmierzających do naprawienia skutków czynów złych i w próbie nawiązania na nowo współpracy z Bogiem w dziele doskonalenia człowieka i świata. „Nawrócenie serca” jest wewnętrznym zwróceniem się do Boga. Tym samym człowiek uznaje swoją bezradność wobec grzechu. Przemiana serca jest więc związana z uznaniem Boga za autorytet moralny, za silniejszego niż człowiek i jest zwróceniem się o pomoc do Boga. Podejmując Pokutę Bóg wymaga od człowieka dobrowolnego przyjęcia ograniczeń, niewygód, cierpienia, z intencją oczyszczenia osoby z przywiązania do dóbr doczesnych. Wyrzeczenie się określonych dóbr może mieć bowiem różne podłoże, np. chęć zaoszczędzenia funduszy na sfinansowanie bardziej potrzebnej rzeczy. W postawie pokutnej zaś jest obecna nadzieja na przemianę wewnętrzną, na wzrost dobra duchowego, dotychczas niszczonego przez grzech.

Ks. Tomasz

Symbolika liturgiczna

WIELKI POST

Choć jeszcze nie tak dawno śpiewaliśmy kołędę, to myśli nasze biegną do zbliżającego się okresu Wielkiego Postu. Okresu zadumy i refleksji nad swoim życiem.

Okres Wielkiego Postu, liturgia rozpoczyna obrzędem posypania głów popiołem, w Środę Popielcową. Zakończenie natomiast jest w Wielki Czwartek, jednak Msza Wieczerzy Pańskiej należy już do Triduum Paschalnego. Przez cały ten czas w kościołach nie śpiewa się radosnego Alleluja. Kolejne niedziele tego okresu liczy się kolejno: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta Niedziela Wielkiego Postu. Szósta niedziela to Niedziela Palmowa Męki Pańskiej, która zarazem rozpoczyna Wielki Tydzień. Okres ten trwa czterdzieści dni na wzór czterdziestodniowego postu, jaki dał sam Chrystus Pan (Mt 4,2), a także Mojżesz (Wj 34,28) i Eliasz (1Krl 19,8).

Zwyczaj posypania głów popiołem sięga wczesnego średniowiecza, kiedy to pokutnikom posypywano głowy popiołem w ramach uroczystego obrzędu pokuty. Dzisiaj posypując głowę popiołem wyrażamy chęć wewnętrznego nawrócenia. Słowa wypowiedziane przez kapłana nad nami: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”, lub „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”; powinny pobudzać w nas poczucie naszej grzeszności i chęci postanowienia poprawy. Słowa te przypominają nam o naszym powołaniu do świętości.

Kapłan w tym czasie przywdziewa szaty koloru fioletowego, ołtarzy natomiast nie zdobi się kwiatami, na instrumentach gra się tylko dla podtrzymania śpiewu, wszystko po to, aby podtrzymać pokutny charakter tego okresu. W liturgii w okresie Wielkiego Postu dominują trzy tematy, należą do nich: pokuta, chrzest i Męka Pańska.

Pokuta jako cnota, jak również praktyka pokutna są koniecznymi elementami przygotowania się do Wielkanocy. Według dawnej tradycji pokuta obejmuje: modlitwę, post i jałmużnę. Modlitwa i wiara są ściśle powiązane ze sobą i wzajemnie na siebie oddziałują. Tak więc w okresie Wielkiego Postu jest więcej wspólnej modlitwy: śpiewa się Gorzkie Żale, rozważa się Drogę Krzyżową, jak również w parafiach odbywają się rekolekcje wielkopostne i modlitwy pokutne.

Post jest nieodłącznym elementem pokuty.

W Środę Popielcową i Wielki Piątek obowiązują ścisły post, natomiast przez cały okres obowiązuje post, który polega na powstrzymywaniu się od napojów alkoholowych, lub odmawianiu sobie różnych używek. Post uczy dyscypliny wewnętrznej, przez panowanie nad zachciankami cielesnymi i nad wszelkimi niestosownymi pragnieniami. Jego znaczenie trafnie wyrażają słowa prefacji wielkopostnej: „Boże... Ty przez post cielesny uśmierzasz wady, podnosisz ducha, udzielasz cnoty i nagrody”.

Teksty liturgiczne z postem łączą także jałmużnę, często w aspekcie społecznym. W starożytności poszczono między innymi dlatego, aby zaoszczędzić coś na cele miłosierdzia. Jałmużna temperuje wybujały egoizm i dopomaga rozwijać się cnotcie miłości bliźniego.

Chrzest jest drugim głównym tematem liturgii wielkopostnej. Temat ten ma swoje korzenie historyczne. Przez wieki okres Wielkiego Postu był czasem bezpośredniego przygotowania katechumenów na przyjęcie chrztu. W liturgii wielkopostnej uwzględniono ich obecność przez dobór czytań biblijnych i modlitw. Chodzi o ciągłe przypomnianie sobie i odnawianie łaski chrztu, jego skutków, zobowiązań, aby korygować w życiu chrześcijańskim to, co zostało zaniedbane, zapomniane, skrzywione.

Temat Męki Pańskiej w liturgii wielkopostnej obejmuje właściwie tylko Wielki Tydzień. Tematyka ta zostaje jednak utrzymana przez cały okres Wielkiego Postu w Drodze Krzyżowej, Gorzkich Żalach, kazaniach pasyjnych. W piątą niedzielę jest zwyczaj zasłaniania krzyży i obrazów. Zasłony z krzyży zdejmuje się po liturgii wielkopiątkowej. Niedziela Palmowa jest pamiątką uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. W tę niedzielę błogosławi się palmy i śpiewa ku czci Chrystusa Króla. Organizuje się również procesję, która wzywa do pójścia za Chrystusem Królem. Czytany jest opis męki Pańskiej według podziału na rok A św. Mateusza, rok B św. Marka, w roku C św. Łukasza. Natomiast opis męki Pańskiej w/g św. Jana czyta się w Wielki Piątek. Męka Pańska stanowi główną treść całego Wielkiego Tygodnia.

Marek Piwoński

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

Początek roku jest czasem, kiedy musimy pomyśleć także o naszych podatkach.

Nasze Państwo, a ściślej Urząd Skarbowy czeka, abyśmy zdali sprawozdanie z naszych dochodów za ubiegły rok i daję nam na to czas do 30 kwietnia.

Większość bardzo tego nie lubi robić, a część ma problemy z prawidłowym wypełnianiem zeznań podatkowych.

Nasze stowarzyszenie pragnie pomóc parafianom, szczególnie tym biedniejszym i samotnym w prawidłowym wypełnianiu PIT-ów.

1% z naszych podatków możemy przeznaczyć, aby wspomóc różne organizacje pożytku publicznego. Każda osoba, która wypełnia swój PIT sama, wpisuje tylko dane organizacji, którą wybrała i na tym cała procedura przekazania się kończy.

Inaczej sprawa ma się z osobami, które pobierają tylko świadczenia z ZUS-u (emerytury lub renty) lub z jednego zakładu pracy i te instytucje dokonują za nich rozliczenia.

Wtedy to nasz 1% idzie do wielkiego worka Skarbu Państwa i nie daruje my go nikomu.

Takie osoby, chcąc przekazać 1% podatku muszą dodatkowo wypełnić odpowiedni formularz i złożyć w Urzędzie Skarbowym. **Tym osobom też chcemy wyjść naprzeciw i jeżeli wyrażą taką wolę, to chętnie pomożemy w wypełnianiu PIT-ów.**

Myślimy, że warto, bo tylu jest potrzebujących, a każde nawet najmniejsze pieńiądze od wielu ludzi tworzą sumy, które mogą wspomóc organizacje pożytku publicznego.

Sami zdecydujemy, co się stanie z naszymi pieniędzmi. Nie oddawajmy ich Fiskusowi.

W tym roku i nasze stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” będzie ubiegało się o statut OPP. Mamy nadzieję, że nasze starania się powiodą i w przyszłym roku będziemy mogli przeznaczać 1% z podatków na budowę naszej świątyni.

Akcja pomocy przy wypełnianiu zeznań podatkowych - PIT-ów ruszy w naszej parafii od miesiąca marca.

O szczegółach poinformujemy w gazecie lutowej.

Grażyna Demska

The image shows three Polish tax forms (PIT) from the year 2000. The forms are: PIT-37 OSIĄGN, PIT-36 OSIĄGN, and PIT-0 INFORMAC. W ROP. The PIT-37 and PIT-36 forms are for individuals with income from employment or business, while PIT-0 is for those with income from a single employer. The forms include sections for identification, tax data, and deductions.

Wieści z budowy

Sprawozdanie finansowe z budowy

Bóg zapłać za wszystkie ofiary zebrane po rodzinach na budowę świątyni. W grudniu wpłynęło **11 tys. 360 zł.** Razem od II – XII 2009r. zebrano **126 tys. 791 zł.** Natomiast w miesiącu styczniu pieniążki na budowę kościoła, zbierane są w ramach ofiary kolędowej. Według statystyki parafian zbierających, co miesiąc te ofiary - niestety jest jeszcze wiele rodzin z naszej parafii, które w ogóle nie włączają się w dzieło budowy. Trudna jest ocena takiego podejścia, dlatego nie będziemy tego komentować. W roku 2009 na wykonane roboty i materiał wydano **ok. 230 tys. zł.** W minionym roku wykonano następujące prace:

- udało nam się posadzić, a więc przygotować teren i wylać fundamenty, a także postawić ściany w drugiej części świątyni, postawić mury na I piętrze plebanii, wylać z betonu wieniec z gzymsem w plebanii, wylać strop nad „łącznikiem” i nad I piętrzem domu parafialnego, aktualnie też kładziemy dach nad łącznikiem i plebanią.

W roku 2010 planowana jest dalsza realizacja budowy całego zespołu sakralnego – tzn. kościoła i domu parafialnego. Obecnie zamówiona została i już jest wykonywana konstrukcja

stalowa do połowy kościoła, której koszt wyniesie **ok. 120 tys. zł.** Gdy trochę poprawi się pogoda, ta konstrukcja powinna się już niebawem pojawić w świątyni. Dotychczas na budowę od połowy roku 2005 wydano dobrze ponad 1 milion zł. Z samych zbiórek po domach, od samego początku parafii / od września 2004 / do końca 2009 r. i z kolęd zebrano **ok. 630 tys. zł.** Ze zbiórek raz w miesiącu z parafii Matki Kościoła zebrano w roku 2009 **23 tys. zł.**

Ale cieszymy się, że parafia wywiązuje się na bieżąco ze wszystkich zobowiązań i obciążeń oraz nie ma żadnych długów wobec fiskus państwowego i kurii diecezjalnej. Słowa podziękowania kierujemy

również wszystkim ofiarodawcom wspomagającym budowę wpłacając ofiary bezpośrednio na konto parafialne, również przez internet. Są to w dużej mierze nasi parafianie oraz bardzo rzadko - ale też - ofiarodawcy spoza parafii. Dzięki Dobroci Bożej i ludzkiej jakości tam posuwamy się do przodu! Wszystkim za wszelką pomoc jeszcze raz serdecznie dziękujemy! I dalsze prace polecamy waszej ofiarności!

Ks. Proboszcz

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

**Jasełka „ADORACJA MISYJNA PRZY ŻŁÓBKU”
w wykonaniu dzieci z klasy VC Szkoły Podtswowej nr 12
17 stycznia 2010 r.**

Statystyka parafialna - grudzień:

Do Pana odeszły 3 osoby
Sakramentu chrztu udzielono 9 dzieciom

Msze Święte

Niedziele i Święta: 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biuro parafialne czynne

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

**Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew**

ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl

Tel. 058 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**

Tel. 058 5325925 Ks. Wikariusz **Tomasz Krajna**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 058 531-57-30